

ע"פ 5982/17 - אלי וייט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5982/17

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערער: אלי וייט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 20.7.2017 בת"פ 45579-04-17 שניתנה על ידי כבוד השופט י' מינטקביץ

בשם המערער: עו"ד יוסי זילברברג

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט י' מינטקביץ) מיום 20.7.2017 שלא לפסול עצמו מלדון בת"פ 45579-04-17.

1. ביום 16.4.2017 המערער נעצר בחשד לביצוע עבירות סמים. ביום 17.4.2017 השופט י' מינטקביץ דן בהארכת מעצרו של המערער. ביום 27.4.2017 הוגשו כנגד המערער כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. הדיון בתיק נקבע ליום 20.7.2017 בפני השופט י' מינטקביץ. זאת, אף שעובר לקביעת הדיון המערער ביקש שהדיון לא ייקבע בפני אותו המותב שדן בהארכת המעצר שלו. בהתאם לכך, בתחילת הדיון בהליך המערער ביקש שהמותב יפסול

עמוד 1

את עצמו מלשבת בהליך זה. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות בהחלטתו מיום 20.7.2017.

2. על החלטת בית המשפט לדחות את בקשת הפסלות הוגש הערעור שלפניי. המערער טען שהוא חושש למשוא פנים מצידו של המותב ושיש לפסול את המותב מלדון בהליך זה. זאת, משום שהמותב נחשף לחומרי חקירה במסגרת הדיון בהארכת המעצר וקבע שישנו חשד סביר לביצוע העבירות על ידי המערער.

3. דין הערעור להידחות. על פי הוראת סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 העילה לפסילת מותב היא חשש ממשי ממשוא פנים. אכן, "מצב שבו מותב שדן בהארכת מעצר דן גם באישום לגופו הוא לא רצוי" (ע"פ 5251/17 אלמקייס נ' מדינת ישראל (3.7.2017)). אולם, אין בעניין זה כשלעצמו כדי להצדיק את פסילתו של המותב. במקרה דנן, המערער לא הצביע על יסודות שיש בהם כדי לבסס את חששו ממשוא פנים. יודגש, כי גם אם המותב נחשף בעבר לראיות שאינן קבילות אין די בעובדה זו כדי לפסול אותו מלשבת בדיון. זאת, כיוון ששופט מקצועי יכול להבחין בין ראיות קבילות ואלו שאינן, ובמיוחד על רקע כך שהמותב ציין בהחלטתו שהוא אינו זוכר דבר מהדיון בהארכת המעצר או מהראיות שהוצגו בו (שם). בנוסף, החלטתו של המותב בבקשה להארכת המעצר אינה מצביעה על חשש שדעתו ננעלה בעניינו של המערער. המותב קבע שקיים חשד סביר לכך שהמערער היה מעורב במעשים מסוימים שיוחסו לו. עיון בנוסח החלטה זו, שהלם את ההכרעה שעמדה בפני המותב בבקשה להארכת המעצר, אינו מעלה חשש למשוא פנים מצידו. אדגיש, שבמסגרת הדיון בפסלות שופט הבחינה לחשש מפני משוא פנים היא אובייקטיבית ומחמירה (ע"פ 1803/17 פלונית נ' מדינת ישראל (12.3.2017)). לפיכך, אין בחששותיו של המערער מפני משוא פנים כדי לפסול את המותב מלשבת בדיון בעניינו, שכן לא מצאתי להם יסודות אובייקטיביים שיש בהם כדי להצדיק את הפסילה.

4. בשולי הדברים אעיר כי למרות שאין לפסול את המותב במקרה דנן, מן הראוי שעל אף העומס הרב המוטל על בתי המשפט ייעשה מאמץ שהשופט שדן בהארכת מעצרו של נאשם לא ידון גם באישום לגופו.

סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתנה היום, ג' באב התשע"ז (26.7.2017).

ה נ ש י א ה